

บันทึกการตอบข้อหารือศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
เรื่อง การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๑๐.๕ / ๔๒๗๗ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงประธานกรรมการสาธารณสุข เพื่อขอหารือเรื่องการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีรายละเอียดดังนี้

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากจังหวัดสงขลา กรณีเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขอหารือเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง ได้ออกตรวจสอบ ห้างหุ้นส่วนจำกัดมหาลาภพูนทวีขนส่ง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบถังบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงวางเหนือพื้นดิน ขนาด ๑๕,๐๐๐ ลิตร และตรวจสอบเบื้องต้นพบน้ำมันดีเซล จำนวน ๑๒,๐๐๐ ลิตร ซึ่งมีใบรับแจ้งการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พบว่าไม่ได้ขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาว่า ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง โดยไม่มีใบอนุญาต และได้เปรียบเทียบปรับที่เทศบาลนครหาดใหญ่เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงมีหนังสือขอหารือมายังศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข เพื่อพิจารณาประเด็นข้อหารือ ดังต่อไปนี้

๑. การสะสมน้ำมันปิโตรเลียม เป็นกิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ หากไม่มีลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นขออนุญาตและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่

๒. การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยทำเป็นการค้า ซึ่งผู้ประกอบกิจการต้องยื่นคำขออนุญาตและต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากปรากฏว่าเป็นการประกอบกิจการโดยไม่มีใบอนุญาต มีบทกำหนดโทษอย่างไร และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่

๓. หากผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่มีลักษณะที่ทำการค้าซึ่งไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ผู้ประกอบกิจการจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งหรือไม่

๔. หากตรวจสอบพบว่าผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ไม่มีลักษณะที่ทำการค้า ซึ่งไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขภาพลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการนั้น รวมทั้งมาตรการในการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ มีบทกำหนดโทษอย่างไร และ

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๒๖๓๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขมีถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่

ข้อเท็จจริง

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้ประสานงานกับเทศบาลนครหาดใหญ่เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมแล้ว ได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดมหาลาภพูนทวีขนส่ง ประกอบกิจการรับจ้างขนส่งสินค้าภายในประเทศ และผู้ประกอบการได้สะสมน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้สำหรับการประกอบกิจการหลัก โดยสะสมไว้ใช้สำหรับยานพาหนะในการขนส่งสินค้า ไม่ได้สะสมไว้เพื่อการค้า ซึ่งมีใบรับแจ้งการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าว มีความเห็นดังนี้

ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมาย

(๑) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตามความในมาตรา ๓๓^๒ บัญญัติให้ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในท้องถิ่นนั้นในลักษณะที่เป็นการค้า ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มประกอบกิจการ ผู้ใดฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๗๑^๓

๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘

ประเภทที่ ๑๒ กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ

(๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

ความเห็นในประเด็นข้อหาหรือ

ข้อหาหรือ ๑. การสะสมน้ำมันปิโตรเลียม เป็นกิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี ซึ่งเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕ หากไม่มีลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นขออนุญาตและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่

ความเห็น : จากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๘) ตามหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๖๔๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ได้วินิจฉัยว่า บทบัญญัติมาตรา ๓๑^๔ หมายความว่า “หากรัฐมนตรีเห็นสมควร รัฐมนตรีย่อมกำหนดขอบเขตในการกำกับดูแลและควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขโดยมีต้องเป็นกิจการค้าได้” และเมื่อพิจารณาตามถ้อยคำตามมาตรา ๓๑ “มิได้มุ่งจำกัดเฉพาะกิจการที่เป็นการค้าแต่อย่างใดเลยเพราะหากคำว่ากิจการในมาตรา ๓๑ ประสงค์จะให้หมายถึงเฉพาะกิจการที่เป็นการค้าแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมีคำว่าในลักษณะที่เป็นการค้าในมาตรา ๓๓ อีก” ดังนั้น กิจการที่เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงไม่จำเป็นต้องดำเนิน

^๒ มาตรา ๓๓ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุขเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

^๓ มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๔ มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

กิจการในลักษณะที่เป็นการค้า อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประเภทที่มีข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒^๕ (๑) ในลักษณะที่ไม่เป็นการค้า แม้ว่าไม่ต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖^๖ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๒ ด้วย

การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ถือว่าเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทที่ ๑๒ (๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม แต่ทั้งนี้ การเก็บสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้ในการประกอบกิจการหลัก โดยไม่ได้เก็บสะสมไว้เพื่อการค้า ถือเป็นกรเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันเพื่อผลิตสินค้าหรือบริการหลักอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนั้น การเก็บสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงในกรณีนี้ จึงไม่ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๓ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบกิจการจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสุขลักษณะและการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดด้วย สำหรับการสะสมน้ำมันเชื้อเพลิงไว้สำหรับใช้ในการประกอบกิจการนั้น ควรสะสมไว้ในปริมาณที่เหมาะสมและสอดคล้องกับอัตราการผลิตหรือขนาดของการประกอบกิจการ โดยคำนึงถึงความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับประชาชนที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงด้วย

ข้อหรือ ๒. การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยทำเป็นการค้า ซึ่งผู้ประกอบกิจการต้องยื่นคำขออนุญาตและต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากปรากฏว่าเป็นการประกอบกิจการโดยไม่มีใบอนุญาต มีบทกำหนดโทษอย่างไร และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่

ความเห็น : การประกอบกิจการในประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมภายในพื้นที่ในลักษณะที่ทำการค้านั้น ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการขออนุญาตและต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มประกอบกิจการ หากประกอบกิจการโดยไม่มีใบอนุญาต

---

^๕ **มาตรา ๓๒** เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

^๖ **มาตรา ๕๖** เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๗๑ สำหรับอำนาจในการเปรียบเทียบปรับนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการเปรียบเทียบปรับเฉพาะความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากมีโทษที่สูงกว่าดังกล่าวนี้ และเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง จะเป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ตามความในมาตรา ๘๕^๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อหาหรือ ๓. หากผู้ประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่มีลักษณะที่ทำให้เป็นการค้าซึ่งไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ผู้ประกอบการจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งหรือไม่

ความเห็น : ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ผู้ประกอบการในลักษณะที่ไม่เป็นการค้า ต้องมาแจ้งและขอรับหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนดำเนินการ แต่ทั้งนี้ผู้ประกอบการดังกล่าวต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๒ ด้วย

ข้อหาหรือ ๔. หากตรวจสอบพบว่าผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ไม่มีลักษณะที่ทำให้เป็นการค้า ซึ่งไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการนั้น รวมทั้งมาตรการในการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ มีบทกำหนดโทษอย่างไร และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัติเทศบาลนครหาดใหญ่ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่

ความเห็น : ตามบทบัญญัติมาตรา ๓๒ (๒) บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับผู้ดำเนินการตามมาตรา ๓๒ (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ทั้งนี้ กิจการใดที่เข้าข่ายเป็นกิจการที่ต้องควบคุมในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นลักษณะที่เป็นการค้าหรือไม่เป็นการค้านั้น ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดด้วย หากไม่ปฏิบัติตามถือเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นเรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน

^๗ มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกรมตำรวจ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ

สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๗๓^๕ ในส่วนการเปรียบเทียบปรับนั้นเป็นอำนาจของ คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สมชาย ตู๊แก้ว

(นายสมชาย ตู๊แก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

เนรัฐชรา ร้าง

เนรัฐชรา พ/ท

..... ตรวจ

---

^๕ มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) มาตรา ๓๒ (๒) มาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๔๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้นอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งหรือในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท